

21.07.24		
Одр. рз.	Број	Прим.
	1276/1	—

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА
У БЕОГРАДУ**

Извештај о избору Кристиана Јерића у звање истраживач-сарадник

Изабрани на седници Наставно-научног већа Филозофског факултета, одржаној 29. јуна 2017, у Комисију за писање извештаја о избору кандидата Кристиана Јерића у звање истраживач-сарадник, имамо част да поднесемо следећи извештај.

Биографија кандидата.

Кристиан Јерић рођен је 1989. у Сомбору. Гимназију је завршио у родном месту 2008. Основне студије историје завршио је 2012. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду са просечном оценом 9,83; мастер студије историје завршио је 2013. на Филозофском факултету Универзитета у Београду са просечном оценом 10,00. Докторске студије историје на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписао је 2014. Испите на докторским студијама положио је са просечном оценом 10,00. Наставно-научно веће Филозофског факултета у Београду, на седници одржаној 1. јуна 2017, донело је одлуку о образовању комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Кристиана Јерића под називом *Срби "владиновци": српски политичари у ужој Угарској, присталице угарске владе (1867-1905)*, у саставу проф. др Радослав Љушић ментор, проф. др Дејан Микавица, проф. др Золтан Ђере и проф. др Милош Јагодић. Од 2014. кандидат је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и као такав ангажован је на пројекту *Српска нација: интегративни и дезинтегративни процеси* (ев. бр. 177014). Служи се мађарским, немачким и енглеским језиком. Није запослен.

Библиографија кандидата.

Рецензирани радови у научним часописима.

- 1) *Цар Франц Јозеф у посети Војводству Србији и Тамишком Банату и Војној граници 1852. године*, Споменица Историјског архива Срем 11 (2012), 118–144. У раду је

реконструисана посета аустријског цара Војводству Србија и Тамишки Банат и Војној граници, обављена од јуна до августа 1852. Посета је извршена у политички осетљивом тренутку за Царство, које се опорављало од револуције 1848/1849. На основу архивске грађе, бечке и српске штампе, Јерић је анализирао на какав пријем је владар наишао код српског становништва, и закључио да посета са политичке тачке гледишта није донела значајније резултате.

2) *Историја Сомбора у првој деценији после Аустро-угарске нагодбе*, Споменица историјског архива Срем 12 (2013), 86–109. Сомбор је, као место насељено претежно српским народом и центар Бачко-Бодрошке жупаније, у другој половини 19. века био један од најзначајнијих градских центара Срба у Аустрији/Аустро-Угарској. Када су се, након Аустро-угарске нагодбе 1867, стекли услови за слободнији политички живот, у Сомбору је започела борба Срба и Мађара за управу над градом. У раду су размотрени сви значајнији друштвено и политички догађаји у граду од 1867. до 1879.

3) *Демографска кретања и развој привреде у Сомбору у другој половини 19. века (1867–1890)*, Српске студије 4 (2013), 149–175. У раду су приказане верска и национална структура становништва Сомбора, са основним подацима о привреди града у периоду од Аустро-угарске нагодбе 1867. до пада владе Калмана Тисе 1890. Подаци о Сомбору су упоређени са аналогним подацима о Суботици и Новом Саду, пошто се радило о градовима са сличном структуром становништва и привреде. Рад је написан највећим делом на основу службених угарских статистика и архивске грађе настале радом сомборског магистрата.

4) *Сомбор у Првом светском рату*, Споменица историјског архива Срем 13 (2014), 42–57. У раду је акценат стављен на привредна питања из историје Сомбора у наведеном периоду, са посебним освртом на проблем прехране становништва. Поред тога, истражен је и значајан проблем борбе против заразних болести и приказани су прегледи прихода и расхода градске администрације. Рад је написан на основу необјављене грађе Историјског архива Сомбора.

5) *Национално питање на Угарском сабору од 1861. до 1868. године*, Зборник Матице српске за историју 90 (2014), 71–99. У раду је размотрено национално питање на уГарском сабору од првог покушаја да се донесе закон о народностима 1861, до његовог усвајања 1868. Саборске расправе су анализирани на основу саборских дневника. Посебна пажња је

посвећена раду малобројних српских и румунских посланика, који су настојали да издејствују што повољнија решења за своје сународнике у Угарској.

6) *Српски посланици на Угарском сабору од 1884. до 1892. године*, Српске студије 6 (2015), 250-282. У раду је, на основу Дневника Заступничког дома Угарског сабора, размотрен рад посланика српске народности у наведеном периоду. Већина их је припадала владајућој Слободоумној странци. Аутор је закључио да су они, најчешће, ћутке подржавали владине предлоге. Ипак, показано је да су се повремено укључивали у саборске расправе, па и дискутовали против владиних ставова, када су на дневном реду заседања биле теме које су се тичале прилика у њиховим изборним окрузима. Показано је да се Срби, припадници владајуће већине, нису бавили крупним политичким питањима, већ оним која су задирала у материјалне интересе својих бирача, те да су на тај начин испуњавали у целости своју улогу.

Закључак.

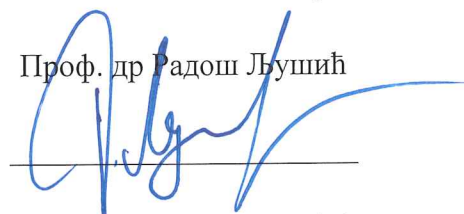
На основу свега изнетог, Комисија закључује да је Кристиан Јерић испунио све услове за избор у звање истраживач-сарадник и да је својим досадашњим резултатима тај избор заслужио. Комисија је стога слободна да препоручи Наставно-научном већу Филозофског факултета да изабере Кристиана Јерића у звање истраживач-сарадник.

У Београду,

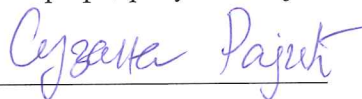
21. 7. 2017.

Чланови комисије:

Проф. др Радош Љушић

Проф. др Сузана Рајић

Проф. др Милош Јагодић

Доц. др Данко Леовац

